

Sprawozdanie

Komisji sanitarnej o petycji „Towarzystwa szpitala dla dzieci pod wezwaniem św. Zofii“ o podwyższenie corocznego ryczałtowego wynagrodzenia za leczenie ubogich dzieci z kwoty 16.000 zł. na 22.000 zł.

Wysoki Sejmie!

Założony w roku 1845 staraniem osób prywatnych szpital dla ubogich dzieci we Lwowie, utrzymywał się początkowo dobrowolnymi datkami i składkami tych osób, które też w roku 1847 związały się w towarzystwo. W roku 1851 św. p. Honorata Borzęcka ofiarowała na rzecz tego szpitala realność pod l. k. 642³/₄ we Lwowie, oddając ją pod opiekę i zarząd Reprezentacyi miasta Lwowa, która też datkami przyczyniała się do utrzymania tego szpitala.

Wydział krajowy w latach 1870 i 1872 udzielał na cele tego szpitala jednorazowe zasiłki w kwocie po 600 zł. W tych czasach szpital ten miał 40 łóżek, liczba dni leczenia wynosiła 11.000 do 14.000 (przeciętnie 12.725), a koszta jednego dnia leczenia wynosiły 17¹/₂ ct. w. a.

W roku 1873 wydział zajmujący się tym szpitalem, na którego czele stała Jadwiga z Zamoyskich księżna Sapieżyna, wniósł do Wydziału krajowego podanie, z propozycją przeistoczenia tego szpitala na „publiczny i powszechny“ lub utworzenia przy szpitalu głównym we Lwowie oddziału chorób dziecięcych, tak, iżby majątek szpitala ubogich chorych dzieci, który wtedy po sprzedaniu realności pod l. k. 642³/₄ oprócz urządzenia szpitalnego na 40 łóżek wynosił 10.500 zł., posłużył za kapitał zakładowy dla nowo utworzyć się mającej instytucji.

W załatwieniu tego podania Wysoki Sejm, w myśl wniosku Wydziału krajowego na posiedzeniu z dnia 10. stycznia 1874 uchwalił:

a) Szpitalowi dla dzieci św. Zofii we Lwowie ma być w roku 1874 z funduszu krajowego udzieloną zapomoga w kwocie 750 zł.;

b) Petycję Towarzystwa dobroczynnego lwowskiego, co do uznania szpitalu św. Zofii zakładem powszechnym i publicznym, lub utworzenia z niego osobnego oddziału dla chorób dziecięcych w szpitalu głównym, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i zdania sprawy na następnej sesyi.

W myśl tej uchwały Wydział krajowy na podstawie wyczerpującego sprawozdania Inspektora szpitali na posiedzeniu z dnia 7. sierpnia 1874 do l. 6.084, postanowił wdrożyć odpowiednie rokowania ze św. p. Alfredem Młockim jako spadkobiercą św. p. Honoraty Borzęckiej i z Reprezentacją miasta Lwowa, a o skutku tych rokowań donieść Wysokiemu Sejmowi z wnioskiem:

a) ażeby potrzeba przeistoczenia szpitaliku św. Zofii na zakład powszechny i publiczny, tudzież potrzeba urządzenia w tym celu oddzielnego zakładu jako filii głównego szpitala lwowskiego uznana, w tym względzie odpowiedni fundusz na zakupienie gruntu i postawienie nowego budynku w kwocie conajwyżej 50.000 zł. przyzwoloną i stosowne polecenie względem rychłego przysposobienia rzeczy do Wydziału krajowego wydane zostały;

b) ażeby na czas trwania peryodu przechodowego szpitalikowi św. Zofii roczna subwencja w kwocie 1.200 zł. z funduszu krajowego udzieloną została, gdyż przed przeniesieniem obłąkanych do Kulparkowa trudno będzie przenieść chore dzieci do lokalności bliskich szpitala głównego.

Wydział krajowy na temże posiedzeniu postanowił ostatecznie, przeprowadzić oddzielne rokowania dla przedłożenia Wysokiemu Sejmowi odpowiedniego wniosku w osobnym sprawozdaniu, a na razie przedłożyć tylko wniosek b), co też następnie uczynił w sprawozdaniu z dnia 12. października 1874 l. 18.700, na podstawie którego Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 17. października 1874 uchwalił udzielić na rok 1875 zasiłku w kwocie 1.200 zł. szpitalikowi dla dzieci św. Zofii.

Później wszakże Wydział krajowy na posiedzeniu z dnia 2. lutego 1875 (l. 2.106) od myśli wzniesienia krajowego szpitala dla dzieci postanowił odstąpić, w obec organizowania kosztem kraju zakładów szpitalnych krajowych, mianowicie rozszerzania szpitala głównego, zamierzonej budowy pralni i kuchni, przy równoczesnem wzniesieniu Zakładu dla umysłowo chorych, nareszcie, obok nie cierpiącej zwłoki budowy domu dla położnic. Wydział krajowy postanowił przeto: 1) Wezwać komitet zarządzający szpitalikiem św. Zofii do reorganizacji Towarzystwa na wzór wiedeńskiego i krakowskiego. 2) Zażądać od Reprezentacji miasta Lwowa zapewnienia wypłaty dotąd udzielonej subwencji 750 zł. jako ewikcji dla zaciągnąć się mającej pożyczki w wysokości 10.000 zł. 3) Przedłożyć Wysokiemu Sejmowi wniosek udzielenia na budowę szpitalika dla dzieci Towarzystwu 10.000 zł. z podobnemi warunkami, jakie Wysoki Sejm zastrzegł (uchwałą z dnia 10. stycznia 1874) dla równejże subwencji udzielonej Towarzystwu krakowskiemu.

Tymczasem na wniosek Wydziału krajowego Wysoki Sejm uchwałą z dnia 35. maja 1875 przyznał w budżecie krajowym na rok 1876 zasiłek dla szpitala dziecięcego św. Zofii we Lwowie w kwocie 1.500 zł.

Gdy następnie stosunki prawne zapisu św. p. Honoraty Borzęckiej za wdaniem się Wydziału krajowego w zadowalniający sposób zostały uporządkowane, gdy Rada miasta Lwowa uchwałą z dnia 11. marca 1875 postanowiła przez dziesięć lat wypłacać subwencyę dla szpitalika dzieci w kwocie 1.000 zł. zamiast dotychczasowych 750 zł., gdy w myśl żądania Wydziału krajowego zreorganizowane i na mocy nowego statutu, zatwierdzonego reskryptem Wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 16. sierpnia 1875 l. 39.641 istniejące „Towarzystwo szpitala dla ubogich dzieci pod nazwą św. Zofii“, zamierzało przystąpić do budowy nowego szpitala dla dzieci, Wysoki Sejm, przychyłając się do wniosków Wydziału krajowego na posiedzeniu dnia 8. kwietnia 1876 uchwalił:

„I. Towarzystwu szpitala ubogich dzieci pod nazwą św. Zofii we Lwowie ma być z funduszu krajowego udzieloną bezprocentowa pożyczka w kwocie 10.000 zł.“

„Upoważnia się Wydział krajowy do wypłacenia pożyczki tej 10.000 zł., skoro się przekona, że fundusze na budowę zebrane wraz z sumą wypożyczyć się mającą na

wykończenie szpitala wystarczą i budowa tak postąpi, że wyrówna wartością pożyczki rzeczonyj“.

„Pożyczka ta ma być zahipotekowaną na rzecz funduszu krajowego na tymże budynku z terminem zwrotu na ten czas, gdy albo szpital istniećby przestał, albo gdyby zawrzeć się mająca ugoda o przyjmowanie ze szpitala głównego we Lwowie pewnej ilości dzieci do leczenia w szpitalu Towarzystwa nie przyszły do skutku“.

„II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu rokowania z Towarzystwem szpitala dla ubogich dzieci u św. Zofii we Lwowie, w celu zawarcia ugody o przyjęcie od szpitala głównego obowiązku leczenia pewnej ilości dzieci w szpitalu tym leczyc się mających za umówionem wynagrodzeniem“.

Po przeprowadzeniu w myśl ostatniej uchwały rokowań z Towarzystwem, Wydział krajowy uchwalił na posiedzeniu z dnia 27. sierpnia 1897 do l. 27.051 przyjęc warunki przedłożone przez Towarzystwo, a mianowicie:

1) Że będą przyjmowane dzieci niżej roku życia aż do lat dziesięciu włącznie za wynagrodzeniem ryczałtowem w kwocie 58 ct. dziennie za każde dziecko, licząc dzień przyjścia i wyjścia;

2) że referentowi spraw szpitalnych Wydziału krajowego, Inspektorowi szpitali i Dyrektorowi szpitala powszechnego we Lwowie dozwolonym będzie wstęp do szpitala ubogich dzieci św. Zofii we Lwowie w celu przekonania się o stanie leczonych kosztem funduszu krajowego.

Na podstawie tych warunków lwowski szpital główny odsyła przyjmowane dzieci do szpitalika św. Zofii począwszy od 1. września 1897.

Przyznana przez wysoki Sejm bezprocentową pożyczkę na budowę nowego szpitalika dla dzieci w kwocie 10.000 zł., Wydział krajowy asygnował dnia 30. lipca 1878 do l. 40-035. Nowy budynek na razie na 60 łózek, na rogu ulicy Łyczakowskiej i Głowińskiego, położony w bezpośrednim sąsiedztwie szpitala głównego, ukończony został w roku 1880 i w czerwcu tegoż roku oddany do użytku.

W latach 1877 i 1878 Towarzystwo szpitala dla ubogich dzieci we Lwowie otrzymywało jeszcze zasiłki z funduszu krajowego po 1.500 zł. rocznie, a oprócz tego tytułem zwrotu kosztów leczenia wedle przedkładanych wysokiemu Sejmowi zamknięc rachunkowych:

za ostatnie cztery miesiące w roku 1877	1.394 zł. 90 ct.
za rok 1878	6.468 „ 74 „
za rok 1879	6.264 „ 58 „
za rok 1879 (dodatkowo w r. 1880)	826 „ 50 „
za rok 1880	9.983 „ 90 „
za lata 1877, 1878 i 1879 dodatkowo w roku 1881	235 „ 48 „
za rok 1877 dodatkowo w roku 1882 jeszcze	11 „ 60 „

Z tego okazuje się, że po przeniesieniu szpitala do nowego budynku posiadającego 60 łózek, podczas gdy dawny szpital miał 40 łózek, liczba leczonych dzieci wzrosła, a temsamem także koszta leczenia i kwota wypłacana z funduszu krajowego tytułem zwrotu tychże.

W celu osiągnięcia oszczędności w wydatkach z funduszu krajowego w rubryce „Koszta leczenia dzieci“, Wydział krajowy uchwala z dnia 2. września 1881 l. 41.351 postanowił zniżyć takse leczenia przyznana szpitalikowi św. Zofii z 58 centów na 50 centów dziennie, pomimo że faktycznie koszta leczenia w tym szpitaliku wynosiły 61-04 ct. dziennie. Zniżenie to weszło w życie od 1go października 1881 roku.

Na tej nowej podstawie wypłacono szpitalowi św. Zofii z funduszu krajowego tytułem zwrotu kosztów leczenia w roku 1881 . . .	9.983	zł.	86	ct.
w roku 1882 . . .	9.803	„	—	„
w roku 1883 . . .	11.203	„	—	„
w roku 1884 . . .	13.380	„	—	„
w roku 1885 . . .	12.272	«	—	„

Wzrost wydatków z funduszu krajowego na wynagrodzenie za leczenie ubogich dzieci w szpitalu św. Zofii tłumaczy się zwiększeniem ruchu chorych w tym szpitalu, a nie pokrywał wydatków faktycznie przez Towarzystwo ponoszonych, gdyż np. w roku 1883 jeden dzień leczenia kosztował 63·7 centa, podczas gdy taksa ustanowiona przez Wydział krajowy wynosiła 50 centów. Z tego okazuje się, że za 22.000 dni leczenia Towarzystwo pokryło z własnych funduszy nadwyżkę kosztów wynoszącą 3014 zł.

Licząc się ze wzrastającym ruchem chorych w szpitalu św. Zofii, Wydział krajowy zaproponował wstawianie do preliminarza na rok 1886 kwoty 13.000 złotych na utrzymanie chorych dzieci w szpitalu św. Zofii.

Komisya budżetowa wszakże postanowiła zaproponować Wysokiemu Sejmowi aby zamiast wynagrodzenia obliczonego wedle dni leczenia na podstawie taksy dziennej 50 ct. szpitalu dla dzieci w Krakowie i we Lwowie przyznać ryczałtowe wynagrodzenie stałe.

Wniosek ten w sprawozdaniu komisji budżetowej jest umotywowany w następujący sposób :

„Wydział krajowy nie może mieć żadnego wpływu na powstrzymanie znacznego wzrostu wydatków w tej rubryce tak długo, dopóki fundusz krajowy będzie obowiązany na podstawie dzisiejszej umowy, płacić szpitalowi św. Zofii po 50 centów za każdy dzień leczenia. Umowę tę zmienić należy tak, aby fundusz krajowy przyjął na siebie obowiązek płacenia szpitalowi św. Zofii stałej kwoty ryczałtowej w zamian za obowiązek przyjmowania dzieci chorych, które przez dyrektora szpitala powszechnego do przyjęcia wskazane zostaną. Tym sposobem fundusz krajowy nie będzie narażony na ciągły wzrost wydatków w tej rubryce, a zarząd szpitala św. Zofii będzie mógł administracją zakładu i dalszy jego rozwój do stałej subwencji zastosować“.

„Koszt utrzymania dzieci w szpitalu św. Zofii wynosił przeciętnie w ostatnich trzech latach (1882, 1883 i 1884) 11.133 złotych. Komisya budżetowa sądzi, iż jako podstawę ryczałtu, którym fundusz krajowy do utrzymywania szpitala św. Zofii przyczynić się winien, przyjąć można przeciętny wydatek ostatnich lat 3 czyli w zaokrągleniu 11.000 zł.

Na posiedzeniu z dnia 22 stycznia 1886 Wysoki Sejm przyjął wnioski komisji budżetowej, z poprawką członka Wydziału krajowego p. dra Hoszarda, aby jako ryczałt zamiast 11.000 zł. wyznaczyć kwotę 12.000 zł., to jest taką kwotę, jako przyznano z tego samego tytułu szpitalowi św. Ludwika w Krakowie, a zarazem uchwalił następującą rezolucję :

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zmodyfikował istniejącą dziś umowę z szpitalem św. Zofii w tym kierunku, iżby fundusz krajowy przyczyniał się do kosztów utrzymania szpitala św. Zofii ryczałtem w kwocie 12.000 zł. w zamian za obowiązek przyjmowania dzieci słabych, przez zarząd krajowego szpitala powszechnego wskazanych“.

O tej uchwale Wydział krajowy dnia 16 lutego 1861, 7811 uwiadomił Dyrektora krajowego szpitala, tudzież komitet szpitala dla dzieci pod nazwą św. Zofii, i tym sposobem wprowadził ją w wykonanie. Gdy wszakże szpital św. Zofii został rozszerzony i liczba leczonych dzieci oraz liczba dni leczenia wzrosła znacznie a mianowicie na 29.215, (w roku 1890), ryczałt w kwocie 12.000 zł. okazał się niedostatecznym w skutek petycji Towarzystwa na wniosek komisji budżetowej wysoki Sejm uchwałą z dnia 27 listopada 1890 szpitalowi św. Zofii pobierany dotąd ryczałt za utrzymywanie chorych dzieci od roku 1891 z kwoty 12.000 złr. na kwotę 16.000 zł.

Towarzystwo prosiło wtedy o ewentualne uznanie szpitala św. Zofii za powszechny i publiczny z oznaczeniem taksy na 60 ct. za dzień leczenia. Przeciw temu oświadczyła się komisja budżetowa, ze względu, „że dobroczynny charakter szpitala byłby przez to zatracony i że nie jest wskazaniem rozszerzać na tem polu administrację krajową połączoną częstokroć ze znacznymi nieprzewidzianymi wydatkami, tem bardziej, że szpitalik św. Zofii prowadzony jest w sposób zupełnie zadawalniający“.

Wskutek uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 27. listopada 1890 postanowił z komitetem Towarzystwa szpitalu św. Zofii zawrzeć na trzy lata t. j. od 1. stycznia 1891 do 31. grudnia 1893 umowę, która też została zatwierdzona uchwałą Wydziału krajowego z dnia 28. lipca 1891 l. 33.261, a która za ryczałtowo wynagrodzeniem w kwocie 16.000 złotych rocznie włożyła na szpital św. Zofii obowiązek:

1) Przyjmować do leczenia wszystkie chore dzieci ze szpitala lwowskiego odsełane w wieku do lat dziesięciu włącznie, bez względu na rodzaj choroby, zatem także dzieci dothnięte chorobami syfilitycznymi, zakaźnymi i chirurgicznymi“.

„2) Przyjmować również noworodki i dostarczać dla nich potrzebne mamki“.

Na mocy uchwały Wydziału krajowego z dnia 20. kwietnia 1894 do l. 21.031 przedłużono tę umowę na dalsze trzy lata, t. j. do końca roku 1896, a na mocy uchwały Wydziału krajowego z dnia 11. marca 1898 jeszcze na dalsze trzy lata, to jest do końca grudnia 1899 roku.

Obecnie na posiedzeniu Wysokiego Sejmu z dnia 28. grudnia 1898 pod L. s. 60 wniesiona została petycja Towarzystwa szpitala dla dzieci pod wezwaniem św. Zofii we Lwowie z prośbą o podwyższenie corocznego ryczałtowego wynagrodzenia za leczenie ubogich chorych dzieci z kwoty 16.000 zł. na 22.000 zł. Na poparcie tej prośby przytacza Towarzystwo następujące okoliczności:

1) Wzrost liczby chorych dzieci oddawanych do leczenia i dni leczenia (z 25.293 w roku 1891 na 34.615 w roku 1897), co wobec tego, że wynagrodzenie z funduszu krajowego pozostaje takie same jak w roku 1891 prowadzi do nierównowagi w budżecie szpitalu św. Zofii, która i najdalej posuniętą oszczędnością nie daje się wyrównać. To też szpital, który niegdyś należał do najlepiej urządzonych, cierpi obecnie wszelkie braki w każdym kierunku;

2) że szpital św. Zofii, pomimo że nie jest do tego obowiązany, przyjmuje także dzieci powyżej lat 10-ciu aż do lat dwunastu, co do funduszu krajowego przynosi oszczędność, którą dyrektor szpitala św. Zofii oblicza na kwotę 7.376 w roku 1897;

3) że we wszystkich szpitalach w ostatnich czasach taksa została podwyższona, co zwiększyło dochody.

Przy ocenieniu tej sprawy należy przedewszystkiem uwzględnić następujące dane zestawione na podstawie sprawozdań rocznych ze szpitalu św. Zofii z lat 1891 do 1898 a dające obraz ruchu chorych w tym szpitalu:

Rok	Ogólna liczba leczonych dzieci	Liczba dni leczenia	Średni pobyt chorego dni	Średnia liczba chorych dziennie	Najwyższy stan chorych	Najniższy stan chorych	Wydatki szpitalne	Dochód z opłat za dzieci leczone w I. klasie	Koszta leczenia za ubogie dzieci wypłacone szpitalowi głównemu
1891	874	25.293	28·8	69	111	54	14.893	337 zł.	
1892	888	37.246	41·9	103	107	69	15.331	219 „	
1893	843	32.692	38·7	89	115	56	15.044	283 „	
1894	878	30.328	34·5	83	106	58	15.429	231 „	
1895	1.008	33.522	33·2	92	119	67	15.630	11 „	
1896	1.112	35.914	32·3	98	132	77	18.131	304 „	18.024
1897	1.180	34.615	29·1	94	119	70	17.711	521 „	20.166
1898	1.492	36.667	24·5	100	137	76	17.347	49 „	21.193

Liczby te wzięte z wykazu salo-
czonego sporządzono 25 lutego
1899 przez biuro rachunkowe
Wydziału krajowego.

Z tego zestawienia można się przekonać, że liczba leczonych w szpitalu św. Zofii dzieci w ostatnich ośmiu latach statecznie wzrasta, że także liczba dni leczenia a temsamem sumy, pobierane przez szpital główny tytułem zwrotu kosztów leczenia ubogich dzieci wzrosły od roku 1891 do 1898 w stosunku 100 : 145 czyli o 45%.

Pokazuje się także, że szpital dla dzieci we Lwowie w ostatnich latach jest coraz bardziej przepełniony; ze 110 łóżek, z których 30 przeznaczonych jest wyłącznie dla dzieci dotkniętych chorobami zakaźnymi, w ostatnich czterech latach średnio jest zajętych 92 do 100, a chwilowo liczba chorych dzieci przewyższa znacznie liczbę miejsc. Szpital więc dla dzieci we Lwowie nie jest wystarczający na potrzeby miejscowe, tak, że niejednokrotnie już się zdarzało, że szpital św. Zofii nie mógł przyjmować wszystkich chorych, których Dyrekcyja głównego szpitala przesyłała.

Potrzebie powiększenia szpitala św. Zofii Towarzystwo będzie mogło zadosyć uczynić, jedynie pod warunkiem, że nie będzie musiało wszystkich swoich dochodów obracać na wydatki bieżące i stosunkowo znaczne sumy dopłacać do ryczałtu za utrzymywanie chorych dzieci pobieranego od szpitala głównego, który w ostatnich latach okazuje się przeciętnie o 2.000 zł. mniejszym niż faktyczne wydatki przez szpital św. Zofii ponoszone na utrzymanie chorych dzieci, pomimo oszczędności posuniętej do ostatecznych granic.

Zaznaczyć tu należy, że Towarzystwo szpitalu ubogich dzieci we Lwowie, oprócz szpitala św. Zofii we Lwowie, z własnych funduszków utrzymuje kolonię leczniczą w Iwoniczu, wydając na ten cel rocznie kwotę przeszło 1.000 zł. (w roku 1897 kwotę 1.087 zł., w roku 1898 kwotę 1.086 zł.), a na ten cel, ze wszech miar pożyteczny, humanitarny i poparcia godny ani nie otrzymuje, ani też nie stara się o osobne subwencje.

Niczem nieda się uzasadnić ten szczególny stosunek szpitala św. Zofii do szpitala głównego, że szpital główny otrzymuje z funduszu krajowego, tytułem zwrotu kosztów leczenia także za dzieci leczone w szpitalu św. Zofii kwoty obliczane na zasadzie taksy ustanowionej przez Wydział krajowy wedle liczby dni leczenia, a szpitalowi św. Zofii wypłaca tylko część tej kwoty t. j. stale ustanowiony ryczałt w kwocie 1.600 ro-

cznie. Obowiązująca obecnie taksa w szpitalu głównym we Lwowie wynosi 40 ct. za dzień leczenia dzieci niżej lat 7-miu a 80 ct. za dzień leczenia dzieci wyżej lat 7-miu t. j. aż do lat 12-tu. Na tej zasadzie fundusz szpitala głównego pobrał w roku 1898 tytułem zwrotu kosztów leczenia dzieci oddawanych do szpitalu św. Zofii z funduszu krajowego kwotę 21.193 zł. a szpitalowi św. Zofii wypłacił tylko kwotę 16.000 zł. Różnica więc w kwocie 5.193 zł. została użyta na cele szpitala głównego.

Z tego wynika, że szpital główny robi wcale nie zły interes na dzieciach leczonych w szpitalu św. Zofii, gdyż prowadzi tylko korespondencye, sporządza rachunki kwartalne, zużytkowuje swoje druki itp.

Jeżeli więc fundusz krajowy wogóle wypłaca zwrot kosztów leczenia dzieci obliczony wedle taksy dziennej i liczby dni leczenia, to słusznemby było, aby ten fundusz przypadał na rzecz tego zakładu, w którym dzieci te są leczone, a nie na korzyść innego i to nierównie większego zakładu.

Jeżeli przy utrzymywaniu szpitala św. Zofii współdziała dobroczynność publiczna, to słuszną byłoby rzeczą, aby ta dobroczynność przyczyniała się do dalszego uposażenia tego szpitala i do polepszania warunków, wśród których przebywają te chore a ubogie i nędzne dzieci, a nie była zanadto wyzyskiwana na korzyść funduszu krajowego, do którego wpływają i bez tego podatki w pewnej części przeznaczone na leczenie ubogich.

Już z tego okazuje się, że szpital św. Zofii znajduje się w bardzo niekorzystnych warunkach finansowych zwłaszcza w ostatnich latach, w których wysokość ryczałtu obliczonego przed dziesięciu laty, nie odpowiada już potrzebom zakładu, ani też usługom, które ten zakład oddaje obecnie krajowi.

Do tego samego wniosku prowadzi porównanie stosunków szpitali św. Zofii we Lwowie ze szpitalem św. Ludwika w Krakowie.

	Szpital św. Zofii we Lwowie	Szpital św. Ludwika w Krakowie
Liczba łóżek	110	120
Liczba dzieci leczonych w r. 1898	1.492	1.440
Liczba dni leczenia w r. 1898	36.667	35.983
Średni pobyt jednego chorego w r. 1898	24.5 dni	23.5 dni
Średnia liczba chorych dziennie	100	98
Ryczałtowe wynagrodzenie w r. 1898 za utrzymanie dzieci oresków i mamek	16.000 zł.	21.300 zł.*)

*) Szpital św. Ludwika pobiera oprócz ryczałtu za leczenie i utrzymanie chorych dzieci w kwocie 16.000 zł. jeszcze osobne wynagrodzenie za utrzymanie mamek i dzieci ssących, które w roku 1897 wynosiło 5.531 zł. w. a. na które w preliminarzu na rok 1899 wstawiona jest kwota 5.300 zł. podczas gdy szpital św. Zofii we Lwowie pełni obie te funkcje a utrzymuje tylko jeden ryczałt w kwocie 16.000 zł.

Z powyższego zestawienia okazuje się, że Szpital św. Zofii ma wprawdzie o 10 łóżek mniej niż szpital św. Ludwika, lecz liczba dzieci leczonych i liczba dni leczenia w lwowskim szpitalu dzieci jest większe niż w Krakowskim, że przeto w szpitalu Krakowskim nie ma takiego przepełnienia, jak we Lwowskim, a więc, że dzieci w Krakowie są leczone w korzystniejszych warunkach aniżeli we Lwowie.

Rozstrzygającą jest wszakże ta okoliczność, że szpital św. Ludwika w Krakowie otrzymuje z funduszu krajowego o 5.500 zł. więcej aniżeli szpital św. Ludwika.

Z powyżej przytoczonych względów byłoby nawet uzasadnionem, aby ryczałt przyznawany szpitalowi św. Zofii z funduszu głównego szpitala Lwowskiego, podwyższyć o kwotę 5.000 zł. do 5.500 zł. rocznie. Ze względu jednak, że jak już nadmieniono, administracja szpitala powszechnego, pełni pewną część agend należących właściwie do szpitala św. Zofii, prowadząc odnośne korespondencje, rachunki i t. p. Komisya sanitarna sądzi, że podwyższenie ryczałtu o kwotę 4.000 zł. będzie wystarczającym i danymi okolicznościami uzasadnione.

Z tych powodów Komisya sanitarna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Ryczałt przyznawany z funduszu szpitala głównego we Lwowie na utrzymanie dzieci w szpitalu Zofii. Towarzystwu szpitala dla ubogich dzieci, we Lwowie począwszy od roku 1899 ma być podwyższony z dotychczasowej kwoty 16.000 zł. na kwotę 20.000

Lwów dnia 9. marca 1899.

Przewodniczący:
Dr. H. Jordan.

Sprawozdawca:
Dr. Kadyi.

